

ಮಾರಾಯ ಗಾದೆ ಕೇಳಿಲ್ಲೇನು?' ಸ್ವಾಟೆ ತಿವುದಂಗೆ ಅಂದಳು ದುರುಗವ್ವ.

'ಯಾವ ತಾಯಿ?' ಈರವ್ವ ಇರೋ ದೊಡ್ಡ ಕಣ್ಣು ಇನ್ನೂ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಅಳ್ಳಿಸಿ ಕೇಳಿದಳು.

ದುರುಗವ್ವ ಮತ್ತೊಂದು ಸಾರಿ ಅಂಗಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬಂದು ಕುಂತು 'ನಿನ್ನ ಅತ್ತಿ ಇನ್ನಾರು? ನಿನ್ನ ಗಂಡನ ಅವ್ವ! ಮದುವೆಯಾದ ವಾರಕ್ಕೇ ನಿನ್ನ ಕೂಡೆ ಇದೇ ಊರಾಗ ಬಂದ್ ಬಿದ್ದಿದ್ದು ಪಕ್ಕದ ಬೀದ್ಯಾಗ ಮನಿ ಮಾಡಿ ಸಂಸಾರ ಹೂಡಿದ್ದು ಮರತಿಯೇನ ಮತ್ತೆ? ನಂತರ ತಾನೇ ನೀನು

ದುಡ್ಡು ಕಾಸಕ್ಕಾಗಿ ದುಂಡುಗಾಗಿ ಸಂತೋಷಪುರ ಸೇರಿ ಬಾಳು ಕಟ್ಟಿದ್ದು...'

'ಅದು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರೋ ಸುದ್ದಿ ಅದಕ್ಕೂ ಇದಕ್ಕೂ ತಾಳ ಎಲ್ಲಿ ತಂತಿ ಎಲ್ಲಿ ಬಿಡವ್ವ, ಜಗತ್ತಿನಾಗೆ ಯಾರೂ ಮಾಡದೇ ಇರೋ ಬಾಳ್ಯೇವು ನಾನೇನು ಮಾಡಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಈರವ್ವ ಹುಸಿಕೋಪ ತೋರಿದಳು.

'ಹೌದಲೇ ಹೆಣ್ಣೆ, ಹಳೆಯದು ಮರ್ಮಿ? ನೆಪ್ ಮಾಡ್ಯೋ ನಿನ್ ಪ್ರಾಯದ ದಿನಗಳು, ಆಡಿದ ಆಟಗಳು, ಅವ್ವ ಆಗಿ ನಾ ಮಾಡಿದ ಗಿಚ್ಚಿ ಗಿಲಿಗಿಲಿ

ತಂತ್ರಗಳು? ಹುಚ್ಚಂಗಿದ್ದುರುಗದ ಸಾಬೀರಾಬಿ ಮದ್ದು ಮರೆತೆಯಾ?'

ದುರುಗವ್ವನ ಈ ಒಂದೊಂದೇ ಮಾತುಗಳು ಈರವ್ವನನ್ನು ಬಹಳ ಹಿಂದಕ್ಕೊಯ್ದುಬಿಟ್ಟವು. ಮಾತು ಮರೆತಳು... ಕಾಲಚಕ್ರದಡಿ ತಿರುಗಲಾರಂಭಿಸಿದಳು.

ಮಾಸ್ತಪ್ಪ ಅಂದರೆ ಆ ಹಟ್ಟಿಗೆಲ್ಲಾ 'ಕತೆಗಾರ ಮಾಸ್ತಪ್ಪ' ಅಂತಲೇ ಘೇಮಸ್ಸು. ಅವನ ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೂ ಕಥೆಗಾರ ಮಂಜಣ್ಣನಂತೆ ಅಂದರೆ ಅವನು ಅಕ್ಷರ ಕಲಿವಾಗ ಐನೋರ